

BLIKKEN DOMINEE

EENE HELAAS JAMMERLIJK VER-
LOOPEN, OM DER TIJDEN NOOD
NIETTEMIN VERBLIJDENDE HISTORIE

DOOR

□ D. TH. JAARSMA. □

HANDELENDE PERSONAGIËN:

Een Heer Dorpsburgemeester.

Een Heer Hoofd-der-School.

Een Heer Ned. Herv. Predikant.

Eene min-of-meer adellijke Dame.

Eene óók-aanzienlijke Dame.

De WeledelGeboren Heer H. K. Stomp
Junior

Vormende opgemelde sommiteiten ge-
zamenlijk het „Comité voor Aggelshuizen
tot steun aan behoeftige Kraamvrouwen,”
als welks secretaris de Heer Stomp Jr.
publiekelijk gezegd is te fungeeren.

Wijders:

Een oude Knecht.

Een Wijf (genaamd Vrouw Sterke).

Eerste Tafereel.

Hoe vindt gij deze kamer, mijn zeer
welgezinde lezer?

Gij meesmuilt? En gij glimlacht lichte-
lijk?.... Gij hebt ongelijk, geachte Heer!
Ik geef u toe: ze is niet meer dienlijk tot
wat in vroeger tijd van haar verlangd werd,
toen uitsluitend maar des Zondagochtends
zich hare deur ten halve opende, om de
eebre vrouw-des-huizes (in abrupto neces-
sitis ook haren echtgenoot-op-kousevoeten)
onder deftig gekraak tot hare maagdelijke
ruimten toe te laten, opdat dezelve huis-
vrouw, angstvallig eenen over het tapijt
gespreiden witten looper bestappend, uit
het glimmend kabinet de zilveren sieraden
haalde, dewelke, voor eenen kerkgang, toen-
maals onmisbaar waren. En ik behoef

ook, néén gewisselijk, geenszins u te ver-
verbloemen, dat ik beseffe welk een afstand
er ligt, tusschen dit welhaast legendarisch
verleden, en het nuchterkille heden, dat
zelfs den witbestoven molenknecht — en
zoo waarachtig: op pantoffels! — den toe-
gang tot de eertijds „mooie kamer” niet
langer ontzegd houdt. Ja dat zelfs, eilacy,
den voortvarenden jongenheer Hendrik,
gelijkerwijs familiaar-naïevelijk de oude
werkmeid den ruim veertigjarigen nazaat
te noemen pleegt, er toe gebracht heeft het
Stompsche pronkvertrek voor zijne comité-
zittingen te bestemmen.

„Eilacy”, verstoutte ik mij te zeggen.
Doch ik vraag u tevens in gemoede, of wij
niet eigenlijk, in Stomp Junior, juist hierom
eene lofwaardige gezindheid, eenen geest
van praktische menschlievendheid te eeren
hebben, die niet slechts ongemeen maar
ook onbaatzuchtig genoemd mag worden?..
Dies louter hulde, meen ik, dezen man;
hulde den energieken tijdgenoot, die, in
bange en beklemde dagen, onverwijld het
aloud-familiale pronkvertrek voor behoefti-
gen en nooddruftigen openstelt!....

En dan ook overigens nietwaar? Gevoelt
gij niet aanstonds, mijn scherpzinnige lezer,
bij maar 't simpel éérste aanschouwen van
't in deze kamer aanwezig gezelschap,
hetwelk de fine fleur representeert van
Aggelshuizensche autoriteit; de crème, be-
doelde ik te zeggen, van Aggelshuizensch
intellect; gevoelt gij niet, herzegge ik, hoe
uw glimlacherig-geuit bezwaar haast als
vanzelf komt te vervallen: want hoe juist
deze kamer de natuurlijkerwijs éénige kon
wezen, waard om het voorhanden viertal
binnen hare wanden te ontvangen?....

Doch sta mij toe, dat 'k u dit viertal
onverwijld en van nabij doe kennen.

Daar hebt gij allereerst den nog zeer
krassen, schoon ietwat verstrooiden Heere
Burgemeester, een edelman, meen ik te
weten, of man-van-naam althans, ja dit
zeer zeker, — dewelke naam mij, om haar
saamgesteldheid, echter jammerlijk ontscho-